

emlegetik a tisztaságot, a kozbiztonságot. Sőt még az is szóba kerül, hogy ha már itt, Mezőkövesden menthetetlen, javíthatatlan (?) a helyzet, legalább máshol, ahol hasonlóan szükséges terelőutat építenek, a tervezők és a kivitelezők egyaránt tanuljanak ezekből a hibákból!

R.A.
Mezőkövesd

Kétnapos ünnep

A miskolci Gyermekvárosban immár 20 éves hagyomány, hogy a gyermeknapot az itt élők nagy öröme kétnapos programsorral teszik a szervező pedagógusok emlékeztetéssel. Így történt ez az idén is.

Szombaton reggel az intézmény kulcsát átvették a fiatalok által választott vezetők, majd jutalmat kaptak a sportban, kulturális munkában jeleskedő tanulók, és átvette díját a Frank Miklós Alapítvány ez évi nyertese is. A délelőtti folyamán nagy sikert aratott a fél éves múltra visszatekinthető miskolci kutyás mentőcsoport munkakutya bemutatója. Közben – az Ifjúsági Ház jóvoltából – 30 gyermek ingyen részt vehetett a Diósgyőri Várjátékok programján. Délután sokszínhelyes játékesztival és gyermeknap vásár adott lehetőséget a szórakozásra. 17 órakor kezdődött és vasárnap 13 óráig tartott a Gyermekváros 20 éves fennállásának alkalmából szervezett 20 órás kosárlabdamerkőzés. Vasárnap aszfalttrajz-versenyen, számítógépes játékokon, valamint 20 táblás sakkszimultánon mérhették össze a gyermekek tudásukat egymással és Varga Péter sakknagymesterrel. Ekkor adta át a Drop-IN Kft. csokoládé ajándékait. Délután kívánság-videófilm, majd a kulcsviasszaadás zárta a mozgalmas két napot.

A szervezők a Borsod Megyei Tejipari Vállalat, a Nestlé Hungária Kft. szerencsi csokoládégyára segítségével és adományai felhasználásával igazán színes és érdekes rendezvényt biztosítottak, amit a „városlakók” többek között azzal köszöntek meg: kár hogy egy évet várni kell a következő gyermeknapig.

A kutyás mentőcsoport bemutatójából

Fotó: amatőr

csak egy személy elleni támadás lett lakótársaim részéről a reakció. Aztán sok szenny és piszok folyt le a Szinván, míg ismét napirendre került az állattartás. Tekintettel arra, hogy az Állat és Természetvédő Egyesületet (HEROSZ), Állatvédelmi Világszövetséget (WSPA), valamint a Zöld Pártot képviselem, és nem csak itthon, de hazám határain kívül is elismernek, úgy gondoltam én naiv, némi módosítást javasolhatok a tervezetben. Annál is inkább, mert ekkoriban már egyre többen kerestek fel a lábra kelt kósza hírek hallatára. Véleményemet írásba foglaltam, az írás viszont nyomtalanul eltűnt. Pedig személyesen kézbesítettem. (Úgy látszik ez is egy kóbor sorsra jutott levél volt.) Utána városunk egyik első embere határozott ígéretet tett arra, hogy az illetékesekkel tárgyalászatához ülhettünk. Na, az ígéret az ígéret maradt, helyette jött az elfogadott határozat. Mentségükre legyen mondva, ettől a kormánytól mást nem is nagyon tanulhattak.

is tett említést. Igen, van ilyen, csak nem nálunk. Hogyan beszélhetünk ott kulturált állattartásról, ahol még állatvédelmi törvény sincs? Hol van nálunk kulturált viselkedés, egymással szembeni tisztelet, tolerancia? Talán ott ahol élő kutyákat bérházi ablakokból dobnak ki, ahol 21 késszúrással embert ölnek s még a legalapvetőbbet – az ELETTET – sem tisztelik?! Ahol az adományokból épülő állatmenhely tartozékait lebontják és ellopják? (Ezek után úgy néz ki, elvesz a terület is, mert a hiányt pótolni nem tudjuk s oda még a remény is, hogy valaha lehet még menhely az állatok számára, ahol bizonyítani tudnánk – a gógösen oly sokat emlegetett – emberi felsőbbrendűségünket.) Ahol megírják nekem hogyan lehet kutyából pörköltet készíteni?! Milyen jögon szólnak bele abba, hogy ki mit tart a saját portáján vagy lakásában, ha az másokat nem veszélyeztet, nem zavar? A közterület más – az közügy. Megállapodás kérdése, szélsőségek, elfo-

re, az élet legyőromba fogadásó állattartás, állanem tartók tol Európára még séges volna. S lépni az esztelek, környezets és azok ellen is kulást, ózonlyul hiszen ezzel a veszélyeztetik. rossz, törvénytlán nem tisztelket lépten-nyolásieni. De! Azt alatu megkülönb a kutyásokat n mert állattartó sérti személyisé ROSZ, WSPA, den becsületes egyszer, s minc tasítok. Sokat kell még feltéve, ha egyá ahhoz, hogy eu gondolkodni és

Nevezzük nevén a dolgok

Amikor első osztályos gyermekeket tanítottam és valamelyik kisgyerek eltulajdonította társa ceruzáját, törlogumiját vagy takarékbélyegét, nevén neveztem a tettet: ez lopás! A felnőttek világában ezért súlyos büntetés jár. A gyerekek hamar megértették, s a szülők azonos reagálása megérezte velük: lopni szégyenteljes dolog, bűn, a vallatás, leleplezés megalázó tortúra.

Amit a kicsi gyerekek igyekeztek elkerülni, azt ma a felnőttek sportszerűen úzik. Soha ennyi

rablás, kifosztás, virágágyak kikapcsolása, temetői lopás, stb. nem volt, mint ma.

Olvasom az újság erről szóló híreit és megdöbbent az újságíró értékítélete. Az utcai járőrelők kifosztásában vétkesek „huncutságokat” követnek el, s már több ilyen „csíny” terheli a lelkiüket. A szüleiket kirabló gyermek „csintalanságért” kap majd büntetést, – amit már többször elkövetett, – de most a rendőrség előtt kell felélnie tetteért, mert szülei följelentették. Szerencsére a cím jól

fogalmaz: meglomint az a gyereszereit bocsátósürgősen pénzEzek bizony nem fintaságok, hanem vából!

Amit az egyházi gi törvények bünyének, ezek szemléltői sajnálásnak ítélnék.

Korbácsok és visszarendező

Vadász Dóri áll bírái előtt. A tanúk állítják: nem tudnak boszorkány tetteiről, de azt tudják, hogy káromkodik. Dóri szerencsés. Nem lett istenítélet, sem tűzhalál csak (káromkodásért) 30 korbácsütés. Történt mindez 1738-ban a Somogy megyei bíróságon. 1768-ig (Mária Terézia tilalmaig) vagy 1000 boszorkányper jegyzőkönyvek voltak a magyar bíróságok. Hogy lehet ez? Kálmán király (1095-1116) törvényben mondja ki: „De Strigis vero qae non sunt...” (Boszorkányok pedig nincsenek). Az eseményre magyarzót ad egy most kitenyészett szavunk: „visszarendeződés”.

Manapság csak a kommunista visszarendeződségről beszél a politika, de ez évezredes jelenség a világtörténelemben. Új hazánkban már a kereszténység felvétele első éveiben „visszarendezésért” a hevesi Tonuzaba nemzetségtől elve eltemették. Kopránt felérvolták (998-ban) vé-

szoly szemét kiszúrták, fülébe forró ólmot öntöttek, még kicsi Béla fiát is megvakították. (Mégis király lett). Példák özöne bizonyítja, a világtörténelemben a visszarendezés igénye örökös, mert a maradás is tömegigény. De az is örök tanulság lehet, hogy a történelem nem ismételtető, semmit sem lehet véglegesen visszarendezni, mert az emberiség tudatvilága sem marad a helyén. Kálmán király törvénye is idejét múlta, nem a törvény miatt nincsenek boszorkány perek. A reformáció és ellenreformáció harcai is csak emlék.

A visszarendeződsé időrekordját Magyarországon jegyzi. Egy visszarendező ideológus azt ajánlja, térjünk vissza őseink hitéhez és gyakoroljuk az ősi magyar erényeket. Csak választani kell, ahogy tették őseink is. Ajtony Gyula például görög keresztény hitre tért, de hét feleséget tartott. Kiráivi hercegeink: And-

rás, Béla és Le három hit követ segrádon (1053-tort épít, Béla őentált, Leyente gánynak. Ősi er is jegyezte: „Ab defendas jaculi magyarok kopja. Az erények tört is változnak, a lélek forrása tá az erkölcs, az e viselkedés, az it kifizés, stb.

A jellem – társben – él és alkotben. A cselekvé alkothat, a jövő jellemes ember egy társadalom gyasztnai, hanc kell. A visszarenés, az újjászül